

Viata Sfintilor Cuviosi Sila, Paisie si Natan

Sfinții Cuvioși Sila, Paisie și Natan s-au nevoit în veacul al XVIII-lea în Sihăstria Putnei, loc de liniște în care se retrăgeau monahii iubitori de mai multă rugăciune și nevoință.

Sfântul Cuvios Sila s-a născut în anul 1697 în ținutul Botoșanilor, din părinți ortodocși, Ion și Ioana. A intrat ca frate începător la Schitul Orășeni (com. Cristești, jud. Botoșani), fiind foarte tânăr, de unde, în anul 1714, la vârsta de 17 ani, a venit la Sihăstria Putnei, unde a fost primit și apoi călugărit de starețul Teodosie. După trecerea acestuia la cele veșnice, starețul Dosoftei, noul părinte duhovnicesc al schitului, a rânduit să fie hirotonit diacon și preot, iar la scurt timp să fie tuns în schima mare. Ca ucenic și ajutor al starețului Dosoftei, ieroschimonahul Sila a purtat grijă timp de peste 30 de ani de toate cele necesare obștii, ostentându-se, în același timp, la slujbele bisericii și la împlinirea pravilei de chilie. În toamna anului 1753, trecând la Domnul starețul Dosoftei, Cuviosul Sila a fost numit stareț de către mitropolitul Moldovei, Sfântul Iacob Putneanul. Ca părinte duhovnicesc al obștii, a înnoit viața duhovnicească a Sihăstriei Putnei, iar ca bun chivernisitor, cu binecuvântarea mitropolitului Iacob, a zidit o biserică nouă de piatră cu hramul Buna-Vestire, pe care a împodobit-o cu toate cele trebuitoare, precum și o nouă trapeză și chilii. Ajuns vestit duhovnic și povățuitor de suflete, Cuviosul Sila a fost prețuit atât de credincioșii simpli, cât și de domnitorii Moldovei Constantin Cehan Racoviță și Grigorie Calimachi, precum și de înalți dregători, egumeni și arhierei, pe toți povățuindu-i cu înțelepciune pe calea mântuirii. Sub îndrumarea sfântului stareț, monahii din Schit se îndeletniceau cu caligrafierea manuscriselor ce cuprindeau sfinte slujbe și importante scrieri ale Sfinților Părinți. Dintre ucenicii săi, cel mai cunoscut este episcopul Rădăuților Dosoftei Herescu. Ultimii ani de viață Cuviosul Sila și i-a petrecut în multe lipsuri și încercări, ca urmare a răpirii Bucovinei de către Imperiul Habsburgic, în anul 1774, și a îngrădirilor puse de noua stăpânire. Schitul nu avea cele necesare hranei monahilor și era nevoit să se împrumute de bani și alimente. Cunoscându-și apropiatul sfârșit pământesc, Sfântul Sila a pus povățuitor Sihăstriei Putnei pe Cuviosul Natan, apoi și-a cerut iertare de la toți. La 23 aprilie 1783, după ce se nevoise aproape 70 de ani la Sihăstria Putnei, Cuviosul ieroschimonah Sila și-a dat cu pace sufletul în mâinile Domnului, pe Care L-a iubit și slujit întreaga sa viață.

Sfântul Cuvios Paisie s-a născut în anul 1701 și a intrat de tânăr în viața monahală. Pentru vrednicia sa a fost hirotonit diacon, apoi preot, și a ajuns egumen la Mănăstirea Sfântul Ilie, de unde a trecut la Mănăstirea Râșca. După o vreme a venit la Schitul Sihăstria Putnei, viețuind într-o adâncă smerenie. Deși nu a fost stareț al Sihăstriei, el era un rugător înfocat, sprijinind în credința ortodoxă pe toți, mai ales în vremea stăpânirii străine. De asemenea, el primise de la Dumnezeu darul înainte-vederii, care, adăugându-se celorlalte virtuți, l-a făcut să fie cinstit de către toți ca un mare părinte duhovnicesc. Împreună cu stareții Sila și Natan a fost martor al greutăților din anii de stăpânire austriacă, dar s-a dovedit un nevoitor plin de râvnă. A trecut cu pace la cele veșnice în data de 16 decembrie 1784.

Sfântul Cuvios Natan s-a născut în anul 1717, fiind originar din Pașcani. A fost mai întâi viețuitor și eclesiarh la Mănăstirea Putna, unde a fost hirotonit diacon, apoi preot. Dornic de mai multă rugăciune și liniște, s-a retras la Sihăstria Putnei, unde a primit schima cea mare cu numele de Natan. Cuviosul Natan a fost cunoscut ca un duhovnic foarte iscusit, fiindu-i părinte duhovnicesc și marelui mitropolit Iacob Putneanul. Totodată, viețuitorii din sihăstrie, împreună-nevoitori cu el, dar și credincioșii închinători îl cinsteau ca pe un adevărat părinte și păstrător al bunelor rânduieli ortodoxe. El se îndeletnicea și cu caligrafierea de manuscrise și cu alcătuirea pomelnicelor ctitoricești. În anul 1781 a fost rânduit stareț de

către Cuviosul Sila, care se pregătea pentru trecerea la cele veșnice. Deși înaintat în vârstă, ieroschimonahul Natan a continuat cu multă râvnă și jertfelnicie lucrarea duhovnicească a înaintașului său, călăuzind obștea încredințată lui spre păstorire timp de trei ani și jumătate, deși lipsurile și greutatea erau tot mai mari din pricina ocupației habsburgice. La capătul unei vieți închinată lui Dumnezeu, în neagonisire și curăție, după ce a purtat cu multă răbdare și neconținută rugăciune povara grea a bolilor, Cuviosul ieroschimonah Natan s-a mutat la Domnul, a doua zi după sărbătoarea Nașterii Mântuitorului Hristos, pe 26 decembrie 1784.

La scurt timp după trecerea la cele veșnice a celor trei Sfinți ieroschimonahi, Schitul Sihăstria Putnei s-a pustiit din pricina vitregiei vremurilor. După mai bine de 200 de ani, la începutul Postului Mare din anul 1990, un monah putnean, retras pe locul fostului Schit, a văzut o lumină cerească deasupra pronaosului vechii biserici ruinate, lumină care a înconjurat biserica, apoi s-a făcut nevăzută. La puțin timp după aceasta, pe 24 aprilie 1990, când s-a început refacerea Schitului, în pronaosul vechii biserici s-au descoperit mormintele celor trei Cuvioși: Sila, Paisie și Natan, în care se aflau osemintele lor, galbene ca ceara și răspândind bună-mireasmă. În anii ce au urmat numeroase vindecări minunate s-au săvârșit la racla cu moaștele Cuvioșilor. De aceea, cu prilejul împlinirii a 20 de ani de la resfințirea vechii biserici de la Sihăstria Putnei, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât, în ședința sa din 6-7 iunie 2016, trecerea în rândul Sfinților a Cuvioșilor Sila, Paisie și Natan de la Sihăstria Putnei, cu zi de prăznuire la 16 mai.

Pentru ale lor sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.